

Tóth Sándor László

DR. LUGOSI ARMAND
(1924-1990)

EMLÉKÉRE

Faipari Tudományos Egyesület
2025

Tóth Sándor László

DR. LUGOSI ARMAND

(1924-1990)

a faipari gépészet szakírójának és oktatójának

EMLÉKÉRE

Faipari Tudományos Egyesület

2025

A kiadvány Lugosi Armand születésének 100. évfordulójára, leánya, Horváthné Lugosi Zsuzsanna kezdeményezésére és támogatásával jelent meg.

© TÓTH SÁNDOR LÁSZLÓ 2025

ISBN 978-963-8071-26-2

Felelős kiadó: Faipari Tudományos Egyesület
Elnök: Dr. Németh Róbert

Olvasószerkesztő: Tóthné dr. Bánfalvi Mária

Összeállította: Dr. Tóth Sándor László

Nyomda: Szelker Nyomda

Előszó

A fafeldolgozás egyidős az emberiség történetével, bár nagyságrendje térben is időben változik. Napjainkban világszerte reneszánszát éli, a fenntarthatóság és a körforgásos fagazdálkodás révén.

Hazánk a második világháború után elvesztette erdőterületeinek nagyrészét, és a fafeldolgozó központjait, bútorgyárainak jelentős részét. Az ország újjáépítése maga után vonta viszont a bútorgyártás, a különböző belsőépítészeti célokra alkalmas faalapú lemeztermékek tömeggyártásának igényét is.

A megalakuló állami fafeldolgozó nagyvállalatok, bútorgyárak szakmai vezetését, faipari szakemberekre kellett feltölteni. Ehhez a felsőoktatásban el kellett indítani a faipari mérnökképzést, amelyet az akkori Erdészeti Főiskolán, Sopronban 1957-ben valósítottak meg. Az oktatás sikerességét az adta, hogy a különböző szakma területek, erdészet, gépészet, építészet jeles képviselői alakították ki a képzést. Ebben munkában vállalt oroszánrészt egy fiatal gépészmérnök Lugosi Armand. A soproni gépészeti oktatás sikeréhez több feltételt is teljesítenie kellett. A műegyetemen szerzett magasszintű gépészeti ismeretek mellett, a magasfokú matematikai tudás segítette a faipari forgácsolás törvényszerűségeinek feldolgozásában, valamint az idegen nyelvismeret a nemzetközi szakirodalom megismerésében volt nélkülözhetetlen számára.

Lugosi Armand egyetemi oktatói, illetve későbbi faipari vezetői szakmai karrierében mégis a legmeghatározóbb hihetetlen munkabírása, szorgalma volt. Fáradságot nem ismerve szisztematikusan dolgozta ki a hazai faipari gépészet tananyagait, így 26 szakkönyv és 5 egyetemi jegyzet szerzője. Fontos kiemelni, hogy úttörő munkát végzett, és azon oktatók közé tartozott, aki nem kinyilvánított, hanem -egykori hallgatói szerint- a legbonyolultabb szerkezeteket, mechanizmusokat is érthetően magyarázott el. Igazságos vizsgáztatását mai napig hallgatói anekdoták őrzik.

Lugosi Armand így aranybetűkkel, örökre beírta nevét a magyarországi fafeldolgozás történetébe.

Sopron, 2025. 01. 21.

Magoss Endre
SOE FMK dékán

Lugosi Armand

Lugosi Armand életének főbb állomásai

- 1940 A Lugosi család Romániából Budapestre költözik
- 1951 Gépészmérnöki oklevél a Budapesti Műszaki Egyetemen
- 1951 -1958 Iparvállalati főmérnök több cégnél
- 1959 - 1961 A Faipari Kutató Intézetben
- 1962 – 1968 Az Erdőmérnöki Főiskola, Erdészeti és Faipari Egyetem oktatója
- 1962 Műszaki doktori cím az Erdészeti és Faipari Egyetemen Sopronban
- 1967 - 1973 Megjelenik a Faipari géptan tárgyának teljes anyaga öt kötetben
- 1969 – 1975 Az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Vállalat főmérnöke
- 1976 Megjelenik a Faipari Kézikönyv
- 1976 - 1983 A Fűrész-, Lemez- és Hordóipari Vállalat műszaki igazgatója
- 1984 Nyugdíjba vonulás
- 1987 Megjelenik a Faipari Gépek és Szerszámok Kézikönyve c. összefoglaló munkája

Bevezetés

A gépészmérnök dr. Lugosi Armand életéről, munkásságáról immár a harmadik emlékfüzet lát napvilágot. A 2000. évben a soproni Egyetemen a Faipari Mérnöki Kar kiadványa a faipari gépészet népszerű oktatójának, a szakírónak állított emléket.

A következő, a kismonográfia 2011-ben a Faipari Tudományos Egyesület kiadásában jelent meg, amelyben Lugosi leánya, Horváthné Lugosi Zsuzsanna által rendelkezésemre bocsátott, valamint saját dokumentumokkal, a kortársak visszaemlékezéseivel egészítettem ki, öntöttem formába Lugosi Armand életútját, munkásságát.

Jómagam nem hallhattam Lugosi színvonalas, népszerű előadásait az Egyetemen, de kitűnő szakkönyveit, publikációinak egy részét már ismertem és volt alkalmam a „Faipar” szakfolyóirat Szerkesztő Bizottságában megismerni emberi oldalát is.

A 2011 óta eltelt időszakban már második emlékülésre került sor Sopronban az Egyetemen, és újabb emlékek, dokumentumok, fényképek kerültek elő Lugosi Armand és családja életéből, amelyeket Leánya Lugosi Zsuzsanna közzé is tett a „Fatáj-online” hírforrásban.

Lugosi Armand nagy tisztelőjeként, leánya, Horváth Lugosi Zsuzsanna kérésére vállaltam, hogy az újabban közzétett dokumentumokkal, valamint a soproni emléküléseken elhangzottakkal kiegészítve állítsam össze jelen, a “Dr. Lugosi Armand emlékére” című kiadványt.

Budapest, 2025. január

A szerző

LUGOSI ARMAND ÉLETE

Gyermek és ifjúkor

Lugosi Armand - az erdélyi Dicsőszentmártonban (ma Tarnaveni-Románia) jegyzettek szerint - Lupu Armand néven 1924. november 1.-én született. Elemi iskoláit és a gimnázium első öt osztályát Bukarestben végzi. Apja Lupu Gusztáv, anyja Nagyberivói Boér Annamária.

Észak-Erdély Magyarországhoz való visszacsatolásakor -1940- ben – költöznek Budapestre, így középiskoláját már Budapesten, a Werbőczy István (ma Petőfi) Gimnáziumban fejezi be, majd beiratkozik a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gépészmérnöki Osztályára.

Mivel apját korán elveszíti, családfenntartóként zongoraórákat ad fiataloknak; franciát, olaszt, németet, angolt tanít, szinkrontolmácsként dolgozik és műszaki rajzból, matematikából, valamint fizikából korrepetál egyetemistákat. A műegyetemi előadások hallgatását 1949-ben fejezi be, de gépészmérnöki oklevelét csak később szerzi meg, ugyanis már egyetemi tanulmányai közben is dolgozik.

Gépészmérnöki oklevele (1951)

A főmérnök

1944 nyarán kerül először faipari üzembe vasesztergályos gyakor-
nokként, ahol 1945 nyarán gépész, majd főgépész lesz. Államosításkor a
Cérnaorsógyár felelős műszaki vezetője, később az Ipari Fakellékter-
melő Nemzeti Vállalatnál a normairoda, majd a tervosztály vezetője.
Gépészmérnöki oklevelét már a Budapesti Műszaki Egyetem Gépész-
mérnöki Karán Lugosi Armand néven szerzi meg 1951-ben. Ekkor neve-
zik ki a Faipari Gépjavító Vállalat főmérnökévé. Itt dolgozza ki a faipari
gépek tervszerű megelőző karbantartási (a későbbiekben ismertebb
nevén TMK) rendszerét.

*Abban az időben a végzős szakemberek, amikor megkapták munka-
könyvüket, abban már szerepelt a munkahely, ahová irányították. Ez az
irányítás a későbbiekben is megmaradt az irányító hatóságtól kapott
áthelyezés formájában.*

1952-ben Lugosi már a Parafafeldolgozó Vállalat főmérnöke. Ebben
a beosztásában irányítja a vállalat több telephelyről történő össze-
vonásának munkálatait. Jellemző az akkori viszonyokra, hogy e nehéz
feladatának teljesítése után áthelyezik a Tűzoltószert - és Létragyárhoz,

ahol 1959-ig főmérnökként dolgozik. Ezen beosztásában megszervezi az iparági vasalat-, és veret-, valamint a világháború utáni első hazai faipari szárítóberendezés gyártását.

A szakíró

1952 és 1957 között több művezetőképző tanfolyamnak vezetője és oktatója. 1952/53-ban az Állami Műszaki Főiskolán önálló tárgyként oktatja a Faipari géptant.

Az 1940-es évek végén az egész faiparban 14-15-en rendelkeznek felsőfokú végzettséggel. Az államosított faiparban égető szükségességként jelentkezik a mérnökigény. Előkészítő tanfolyamot indítanak a tehetséges fiatal szakemberek számára, amelynek elvégzése után nyílik lehetőségük egyetemi tanulmányok végzésére, mérnökké válásra. Az előkészítő helye az Állami Műszaki Főiskola, a jegyzeteket a Mérnöki Továbbképző Intézet adja ki.

Lugosi Armandnak 1954-ben jelenik meg első jegyzete a Mérnöki Továbbképző Intézet kiadásában a „Faipari gyalugépek működése, kezelése és karbantartása”, amelyet 1956-ban a „Tervszerű megelőző karbantartás a faiparban” c. *Csákány Sándorral* közösen írt könyve követ. A gépek megelőző karbantartására, Lugosi üzemi tapasztalatainak hasznosítására a rohamosan fejlődő faiparnak nagy szüksége van ebben az időszakban. A Faipari Tudományos Egyesület (FATE) szakfolyóirata, a „Faipar” 1957. évi 2. száma így méltatja a könyvet:

„A faipari tervszerű megelőző karbantartás vállalataink egyik legégetőbb kérdése, amelyet több ízben tárgyaltunk lapunk hasábjain. A szerzők igen szakavatottan nyúltak ehhez a kérdéshez és sikerrel oldották meg a feladatot. A könyv úttörő munka a faipari területén. Legértékesebb része a faipari gépek karbantartásának, javításának és átadási metodikájának kidolgozása. A szerzők ezen a téren jó munkát végeztek és remélhető, hogy könyvükben ajánlott módszerek bevezetésével a faipari TMK-nak is komoly alapot adnak a vállalataink”.

1959-ben a Faipari Kutató Intézetbe nevezik ki tudományos osztályvezetőnek, ahol megszervezi a Gépesítési és Automatizálási Osztályt és a faipari gépészeti kutatásokat. Az általa vezetett, ill. végzett kutatások közül is kiemelendők:

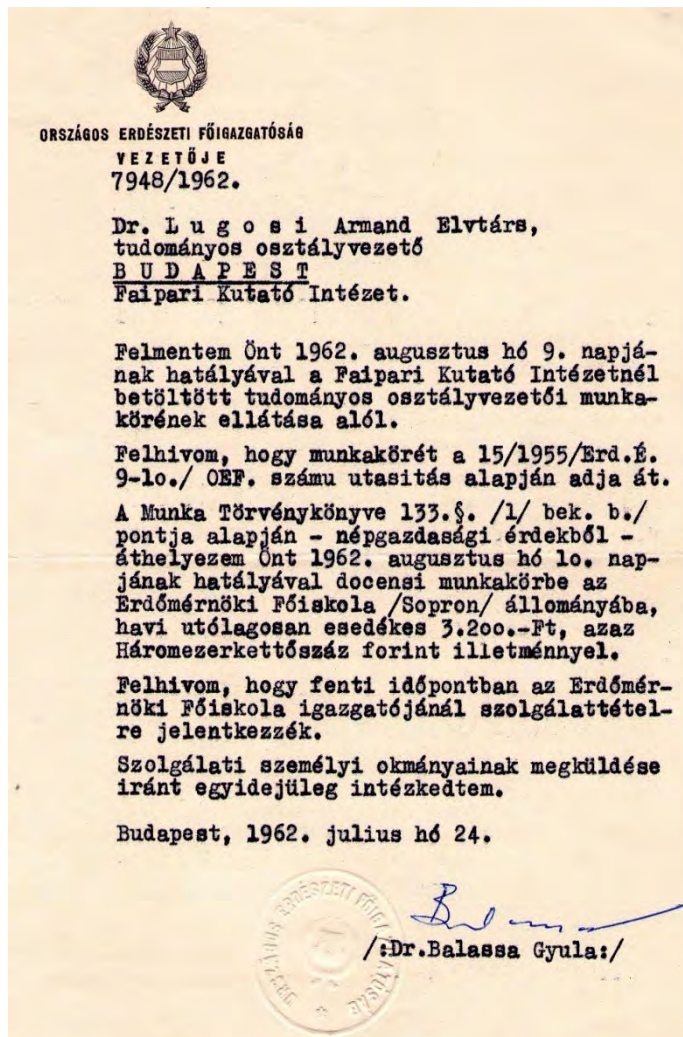
1959. „Fűrészáruterek gépesítése”, melynek eredményeképpen alkalmazták az oldalvillás targoncás anyagmozgatást a fűrészáru egység-rakatos mozgatásánál
1960. „Gépesítési és automatizálási lehetőségek feltárása a faiparban”
 „Kérgelőgépek alkalmazásának világszínvonala és a hazai kérgelő gépek vizsgálata”
 „Keményfémlapkás körfűrészlapokat élező programvezérlésű gyémánttárcsás szerszámélezőgép”

Kutatói munkája mellett sokoldalú idegen nyelvismeretére támaszkodva állandóan tanulmányozza a külföldi szakirodalmat és publikál. 1952-től folyamatosan jelennek meg szakcikkei, sorozatai, elsősorban a „Faipar” szakfolyóirat hasábjain. Ezek közül is ki kell emelni az 1960-61-ben „*A faipari gépgyártás világszínvonala*” c. kilenc részes sorozatot, amely a szakma számára az akkori viszonyok között számos meglepő újdonságot tartalmaz.

A szaklap mellékleteként jelenik meg 1972 és 1975 között a „Famegmunkáló gépek” mintegy 23 részes, majd a „Korszerű gépek és berendezések a faiparban” c. 6 részes, valamint a „Korszerű famegmunkáló gépek” 11 részes gépismertető sorozata 1981 és 1990 között.

A Szabó Dénes által szerkesztett, 1963-ban kiadott Faipari kézikönyvben ő írja meg a „Famegmunkáló szerszámok és gépek” c. XVI. fejezetet.

Nem véletlen tehát, hogy Balassa Gyula, a Faipari Kutató Intézet szakmai felügyeletét ellátó Országos Erdészeti Főigazgatóság vezetője 1962 augusztusától áthelyezi oktatónak Sopronba, az Erdőmérnöki Főiskolára.

Áthelyezése az Erdőmérnöki Főiskolára (1962)

1962-ben „summa cum laude” minősítéssel védi meg a „Fűrészáru terek gépesítésének egyes kérdései” c. műszaki doktori értekezését Sopronban, az Erdészeti és Faipari Egyetemen. Ettől kezdve, 1962 és 1969 között fáradhatatlanul építi fel tananyagát az Egyetemen és írja meg az oktatott anyag egyetemi jegyzeteit a faipari gépek, erőgépek, gépelemek, és biztonságtechnika tárgykörében.

Műszaki doktori oklevelének részlete (1962)

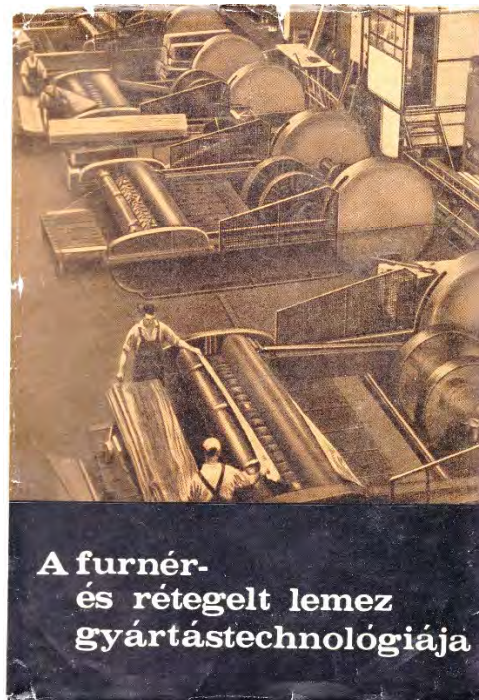

Fűrészipari technológia (1963)

Ekkor veszi kezdetét műszaki szakírói munkásságának fénykora. 1963-ban jelenik meg a „Fűrészipari technológia” c. hézagpótló, Bobok Lászlóval és Erdélyi Györggyel írt munkája, amely hosszú idő után először tárgyalja egységes szerkezetben az anyagtéri, fűrészcsarnoki és

készárutéri technológiához alkalmazható korszerű gépeket és berendezéseket. A téma újszerű feldolgozását és kitűnő tárgyalási módját kihangsúlyozva a Műszaki Könyvkiadó a szerzőket 1965-ben nívódíjban részesíti.

1965-ben Barlai Ervinnel és Gönczöl Imrével közösen írt munkája „A furnér és rétegelt lemez gyártástechnológiája” c. könyv, amelyben az ismert és legújabb technológiákat, gépeket, a faforgácsolás elméleti és gyakorlati ismereteit tárgyalják a fafajok, a kapacitás-számítások és az üzemszervezési feladatok mellett.

A furnér- és rétegelt lemez gyártástechnológiája (1965)

Az egyetemi oktató

Lugosi már 1959-től meghívott előadóként oktatja a Faipari géptant az Erdőmérnöki Főiskolán, majd 1962-től 1969-ig már az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Karán. Mint főállású egyetemi docens adja elő ugyanezt a főtárgyat és további három tantárgyat is: Gépelemek I., II., Erőgépek, Biztonságtechnika.

Gyurácz Sándor „A faipari mérnöki kar nagyjai” sorozatban Lugosi Armand munkásságáról az Egyetemen, 2000-ben megjelent összeállításában a következőket írja Lugosiról:

„Elévülhetetlen érdeme, hogy Magyarországon először és időt állóan szervezte meg a »Faipari géptan«, mint három féléves tárgy egyetemi szintű oktatását, építette fel az előadások anyagát, dolgozta ki a gyakorlatok tematikáját és rendszerét. Ebbeli munkájában jól hasznosítja ipari gyakorlatát, amelyhez kiváló előadói és rendszerező képessége járult. Említett tantárgyokhoz írott jegyzeteiből mérnökgenerációk tanultak és tanulnak még ma is.”.

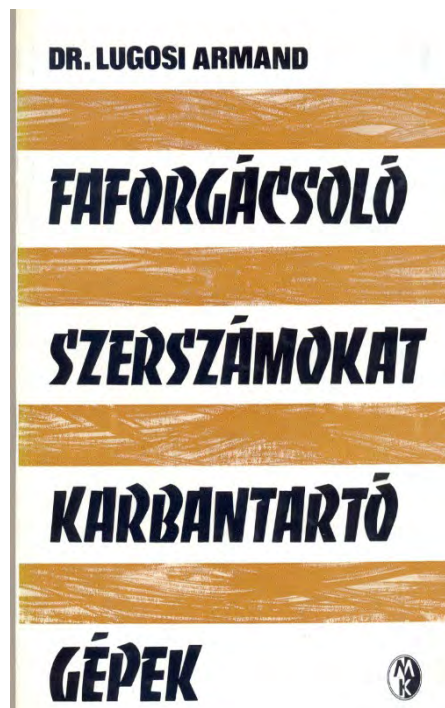
1967 és 1973 között adja ki a Műszaki könyvkiadó önálló könyv- sorozatát, amely a Faipari géptan teljes egyetemi anyagát tartalmazza. Az egyes kötetek:

1. Faforgácsolás (1967)
2. Faipari gyalu- és marógépek és gépsorok (1969)
3. Faipari csiszológépek és gépsorok (1971)
4. A forgácsmenetes alakítás gépei a faiparban (1972)
5. Forgácsoló szerszámokat karbantartó gépek (1973)

Ötödik könyvének előszavában írja:

„ A könyvsorozat megírásával, az oktatási anyag logikus felépítésén, összefoglalásán és közrebocsátásán túlmenően rögzíteni és ismertetni kívántam, hogy századunk 60-as éveiben hol tartott a faipari szerszámok és gépek tudománya, keresztmetszetet adva az utókornak e szerszámok és gépek, készülékek világszínvonal - állásáról”

E hatalmas feladatnak úgy tud eleget tenni, hogy szinte napra készen ismeri a külföldi szakirodalmat, több mint kétszáz külföldi szerszám- és gépgyárral van kapcsolata. Európa szinte minden országában jár, ahol jelentős faipari gép- és szerszámgyártás van. Ebben nagy segítségére van francia, olasz, német, angol és román nyelvtudása, mivel a legtöbb helyen az adott ország nyelvén tud tárgyalni a partnerekkel, előadást tartani, felszólalni a konferenciákon.

A „Faforgácsoló szerszámokat karbantartó gépek” c. önálló könyve (1973)

Szerkesztői, szervezői, munkájának - már üzemi tevékenysége melletti – eredménye: 1976-ban az 1095 oldalas „Faipari kézikönyv”. Ebben a 9., 10. és 11. fejezetnek (42 ívnek) maga is a szerzője. A faipari szakemberek számára átfogó ismereteket tartalmazó kézikönyv 18 társszerzője a faiparos szakma akkori legelismertebb képviselője. Az 1977-ben nívódíjat kapott kézikönyv előszavában írja Lugosi:

„A Faipari kézikönyv, másfél évi munkával készült el. Felépítésében, tartalmában az eredetileg kitűzött célt kívánta elérni: olyan kézikönyvet bocsátani a faiparban dolgozó szakemberek, mérnökök, technikusok, stb. rendelkezésére, amelyben az adott tárgykörben járatos szakember a folyamatokra vonatkozó adatokat és megoldási lehetőségeket talál”

Egyetemi oktatói munkája mellett folytatja kutatói tevékenységét is. Jelentős a faipari gépek és berendezések karbantartási rendszerével és módszerével foglalkozó kutatása, melynek során meghatározza a különböző gépek pontossági követelményeit. Ennek során több faipari üzem gépeinek műszaki állapotát, szerszámozásának és megmunkálási méretpontosságának a vizsgálatát végzi el. Kiemelkedő eredményű a faanyagok forgácsolhatóságának vizsgálata. Ennek keretében végzi el a különböző csiszolószemcsék összehasonlító vizsgálatát, meghatározza

és közzéteszi az optimális forgácsolási és csiszolási paramétereket, szerszámfajtaikat.

1966 és 1969 között a Faipari Mérnök Kar dékán-helyetteseként irányítja a Kar tudományos munkáját. 1963 és 1969 között, majd 1975-től tagja az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kara Állami Vizsgáztató Bizottságának. Tíz éves egyetemi oktatói tevékenysége alatt felnő egy akkori új műszaki generáció, mely szakmai felkészültségében őrzi legmaradóbb tevékenységének gyümölcsét.

Az egyetemi oktatók között. Hátul balról jobbra: Vörös József, Dr. Béldi Ferenc, Dr. Gunda Mihály, Czagány Lajos, Dr. Kovács Illés. Elöl: Dr. Rónai Ferenc, Dr. Szabó Dénes, Dr. Winkler Oszkár, Dr. Lugosi Armand, Dr. Cziráki József

Tudjuk, hogy előadásai a hallgatók számára élményt jelentenek; kitűnő előadó, tanóráinak befejezését dübörgő taps kíséri. Akadnak hallgatók, akik még betegen is bejönnek meghallgatni előadását. Sokak szerint 50 perc alatt az előadók közül a legtöbbet mondja el, adja át a hallgatóknak. Igen közvetlen ember, szeret és tud is vicceket mesélni. Nem szereti az egyetemi formaságokat, vizsgáztatásnál a tételeket. Lugosi arca mindig derűs, mosolygós, a tanórákon kívül jellemző szájában az elmaradhatatlan szivar.

Tanulmányútjai

A faipari gépgyártást, az üzemekben működő gépeket tanulmányozva útjai során. Európa 14 országában, több mint 50 városában megfordul, több európai nyelven tárgyalásszintű ismeretével, derűs egyéniségével gyorsan tud kapcsolatot teremteni külföldön is. Olaszországban 18 alkalommal, a Német Szövetségi Köztársaságban 12 alkalommal jár.

Újból az iparban

1969-ben visszaköltözik Budapestre és az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Iroda, az „Erdőterv” igazgatóhelyettes főmérnöke, majd – rövidesen, miniszteri rendelkezés alapján – a Budapesti Falemez-műveknél irányítja a vállalat rekonstrukciós beruházásainak befejező szakaszát. Nevéhez fűződik a Hárosi Falemez-műveknél a:

- Forgácslapgyár beruházásának befejezése,
- A rönkvágó szalagfűrész technológia bevezetése,
- A folyamatos rendszerű furnérgyártás hazai kialakítása: a Cremona I. és Cremona II. furnérgyártó gépsorok telepítése, a furnérok végkészítésének gépesítése.

1976 október elsejével a Budapesti Falemez-művek és a Fűrész- és Hordóipari Vállalat összevonása révén létrejött, Fűrész-, Lemez- és Hordóipari Vállalat (FÜRLEMHO) műszaki igazgatójává nevezik ki. Feladatköre, mint a vezérigazgató első számú helyettesének, a beruházások és a műszaki fejlesztés irányítása. Ezen a poszton végzett tevékenységének kiemelkedő eredményei:

- A Soroksári úti Budapesti Fűrészüzem rekonstrukciója,
- A ceglédi Székülés és Széktámla Üzem megvalósítása,
- A ceglédi Hordóüzem fejlesztése.

A FÜRLEMHO Vállalatnál az általa irányított fejlesztések és beruházások következtében Cegléden teljes vertikumú, korszerű, fűrészüzem, rétegelt-ragasztott székalkatrész- és hordógyár jön létre, ahol a hazai akác faanyagának feldolgozásával évi 30 ezer darab boroshordót gyártanak.

1982 és 1987 között a faipari szakközépiskolák számára írja meg a „Géptan és szerszámismeret I-II, III. és IV.” tankönyveket, melyeket több

ízben is kiadnak. 1984. évi nyugdíjba menetelével nem szakad meg kapcsolata volt vállalatával, a faipari szakemberekkel. Tovább dolgozik, publikál. Mint nyugdíjas tanácsadó feladatát képezi:

- A beruházási tanácsadás,
- A vállalati karbantartási tevékenység szervezése,
- Különböző műszaki, gazdasági elemzések készítése.

Faipari kézikönyv (1976)

Szakírói tevékenységének – mondhatni – megkoronázásaképpen 1987-ben jelenik meg 822 oldalas összefoglaló munkája a „Faipari szerszámok és gépek kézikönyve”. Ebben szisztematikus felépítésben tárgyalja Lugosi a faiparban ismeretes és használatos szerszámokat, gépeket, gépsorokat, kiindulva a forgácsolási módok alapjelenségeiből, a kinetikai viszonyok pontos feltárásából.

Leánya Horváthné Lugosi Zsuzsanna egészségügyi és idegenforgalmi szakember, így emlékezik meg Édesapjáról, mint:

„ tudós szakíróról,..igen szerény, segítőkész, kötelességtudó, rendkívül művelt emberről, aki szerette oktatói tevékenységét az Egyetemen. Mindig szeretettel emlékezett vissza az ott eltöltött időre, a kollégáira, barátaira, tanítványaira, mely időszak meghatározó volt életében. Minden

munkáját és feladatát szeretetteljes odaadással és lelki ismeretesen végezte”.

Dr. Lugosi Armand és Lugosi Zsuzsanna

Faipari szerszámok és gépek kézikönyve (1987)

Kortársai dr. Lugosi Armandot rendkívül precíz, korrekt, gyakorlati és lexikális tudásában is kiemelkedő szakembernek és igazi úriembernek tartották.

Dr. Lugosi Armand 1990. május 28-án, életének 66. évében váratlanul hunyt el. Halálával a faipar egyik legjobb és legismertebb szakemberét és szakíróját veszítette el.

KÖZÉLETI MUNKÁSSÁGA, MEGBÍZATÁSAI

Üzemi, kutató intézeti, majd egyetemi oktatói munkája mellett sokirányú társadalmi – ma úgy mondjuk, civil szervezeti -- tevékenységet is végez. A Faipari Tudományos Egyesületnek, annak megalakulása évétől, 1950-től haláláig tagja. Számos előadást tart az Egyesület rendezvényein, amelyek a hallgatóság számára mindig újdonságot tartalmaznak. Számos akadémiai és egyesületi szervezetben tevékenykedik, több alkalommal képviseli hazánkat a KGST Gépipari Szekciójában. Tagságai, megbízatásai időrendben:

1950-1990	Faipari Tudományos Egyesület (FATE)
1952-1990	„Faipar” szakfolyóirat Szerkesztő Bizottsága
1953-1957	Könnyűipari Minisztérium Műszaki Tanácsa
1959-1980	FATE Gép- és Szerszámfejlesztési Bizottsága
1967-1985	FATE Országos Elnöksége és Ügyvezető Elnöksége
1970-1973	Magyar Tudományos Akadémia (MTA) Agrártudományok Osztálya Faipari Albizottsága
1971-1984	Épületasztalosipari és Faipari Vállalat Felügyelő Bizottsága
1973-1976	MTA Agrártudományok Osztálya Erdészeti Bizottsága

Kitüntetései

Fáradhatatlan, áldozatos, az egész faipar fejlesztésére kiterjedő kiváló szakmai és társadalmi munkásságát számos kitüntetéssel ismerik el:

A Műszaki Könyvkiadó Nívódíja négy alkalommal (könyveiért),
Miniszteri dicséret öt alkalommal,

1953	Szakma legjobb műszaki vezetője
1953	Sztahanovista főmérnök
1963 , 1975	Faipar Kiváló Dolgozója
1967	Faipar fejlesztéséért emlékérem
1969	Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója
1978	MTESZ Díj
1984	Munka érdemrend ezüst fokozata

„Faipar Fejlesztéséért” emlékérem oklevele (1967)

SZAKIRODALMI TEVÉKENYSÉGE

Lugosi Armand páratlanul gazdag szakírói tevékenységét ismereteink szerint 27 szakkönyv, kézikönyv, könyvrészlet, 98 szakfolyóirati publikáció, 14 kutatási zárójelentés és egyéb kiadvány fémjelzi. Csak felsorolásuk is mintegy 10 oldalt igényelne...

Könyvek, könyvrészletek

Faipari gyalugépek működése, kezelése és karbantartása. Mérnöki Továbbképző Intézet. Budapest, 1954

Tervszerű megelőző karbantartás a faiparban (Csákány Sándorral közösen). Műszaki Könyvkiadó (a továbbiakban Műszaki), 1956. 176p

Faipari zsebkönyv (Társszerző: Megmunkálás, Szerszámok, Faipari TMK fejezetek).Műszaki, Budapest,1961.

Fűrészáruterek gépesítésének egyes kérdései. Műszaki doktori értekezés. Erdőmérnöki Főiskola, Sopron, 1961. 267p.

Famegmunkáló szerszámok és gépek in Faipari kézikönyv (Szerk.: Szabó Dénes) XVI. Fejezet. Műszaki, Budapest, 1963. p.: 783-1062.

Fűrészipari technológia (Bobok Lászlóval és Erdélyi Györggyel közösen) Műszaki, Budapest, 1963. 452 p.

Erdészeti, vadászati és faipari lexikon (Szerk.: Ákos László) Faipari gépészet címszavai. Mezőgazdasági Kiadó, 1964. 731 p.

A furnér és rétegeltlemez gyártástechnológiája (Barlai Ervinnel, Gönczöl Imrével közösen). Műszaki, Budapest, 1965. 344p.

Faforgácsolás. Műszaki, Budapest, 1967. 270p.

Faipari gyalu-marógépek és gépsorok. Műszaki, Budapest, 1969. 196p.

Faipari csiszológépek és gépsorok. Műszaki, Budapest, 1970. 207p.

A forgácsmentes alakítás gépei a faiparban. Műszaki, Budapest, 1971. 170p.

Faforgácsoló szerszámokat karbantartó gépek. Műszaki, Budapest, 1973. 156p.

Anyagmozgatási kézikönyv (Társszerző: XII/5 és XIII/3 fejezetek) Műszaki, Budapest, 1975.

Faipari kézikönyv (Főszerk.) Műszaki, Budapest, 1976, 1095 p.

Famegmunkáló módok, szerszámok, készülékek in Faipari kézikönyv (Főszerk.: Lugosi Armand) 9. Fejezet. Műszaki, Budapest, 1976. p.: 356-464.

Faipari gépek és a gépeken elvégezhető műveletek in Faipari kézikönyv (Főszerk.: Lugosi Armand) 10. Fejezet. Műszaki, Budapest, 1976. p.: 489-624.

Faipari gépsorok in Faipari kézikönyv (Főszerk.: Lugosi Armand) 11. Fejezet. Műszaki, Budapest, 1976. p.: 625-642.

Korszerű japán fűrészüzemek és faipari gépek. Prodinform, Budapest, 1985.

Az asztalosipar (Bútor és épületasztalosipar gépészete) I.-II. kötet. Prodinform, Budapest, 1986.

A faipar korszerű szerszámai. Prodinform, Budapest, 1986.

Faipari szerszámok és gépek kézikönyve. Műszaki, Budapest, 1987. 822 p.

CNC vezérlésű faipari gépek. Prodinform, Budapest, 1987.

A legkorszerűbb faipari fűrőgépek. Prodinform, Budapest, 1988.

Egyetemi jegyzetek, tankönyvek, önálló kiadványok

Faipari szakmunkásképző tankönyv (Társszerzőként: Géptani fejezetek) Mezőgazdasági K. Budapest, 1961.

Faipari géptan I. Egyetemi jegyzet. Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar (továbbiakban EFE FMK), Sopron, 1962. 349p.

Erőgépek. Egyetemi jegyzet. EFE FMK, Sopron, 1964. 351p.

Faipari géptan II. Egyetemi jegyzet. EFE FMK, Sopron, 1966. 349p.

Fűrészárumozgatás a faiparban. MTESZ Központi Anyagmozgatási Bizottság. MTESZ, Budapest, 1967.

Egyetemi kutatások jelentősége a faipari felsőoktatásban in Faipari Felsőoktatási Konferencia anyaga. EFE FMK, Sopron, 1967.p.: 55-64.

A korszerű forgácsoláselmélet néhány kérdése és a fűrészgépek gyártásának világszínvonal állása in: Előadások a fűrész- lemeziparban dolgozó mérnökök számára. 2. fejezet. Mérnöktovábbképző jegyzet (Szerk.: Lugosi Armand). Mezőgazdasági Mérnöktovábbképző Intézet, Budapest, Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar, Sopron, 1968. p.: 25-71.

Gépelemek I., II. Egyetemi jegyzet. EFE FMK, Sopron, 1968, 477 p.

Biztonságtechnika. Egyetemi jegyzet. EFE FMK, Sopron, 1969. 158p.

Felületkezelési eljárások és gépek fejlődése. Mérnöktovábbképző jegyzet (Szerk.: Lugosi Armand). Mezőgazdasági Mérnöktovábbképző Intézet, Budapest, Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar, Sopron, 1969. p.: 25-71.

Az erdészet gépészete I.-II. Prodinform, Budapest, 1981.

Géptan és szerszámismeret I.-II. a 32-102 Fűrész- és lemezipari szak számára. Erdőgazdasági és elsődleges faipari szakközépiskolák tankönyve. Mezőgazdasági, Budapest, 1982. 307p.

Géptan és szerszámismeret III. a 32-102 Fűrész- és lemezipari szak számára. Erdőgazdasági és elsődleges faipari szakközépiskolák tankönyve. Mezőgazdasági, Budapest, 1987. 223p

Géptan és szerszámismeret IV. a 32-102 Fűrész- és lemezipari szak számára. Erdőgazdasági és elsődleges faipari szakközépiskolák tankönyve. Mezőgazdasági, Budapest, 1985. 228p.

A faipar korszerű szerszámai. Szakközépiskolai tankönyv. Mező gazdasági, Budapest, 1987.

A „Faipar” szakfolyóiratban megjelent írások és sorozatok

Lugosi Armand 97 magyar nyelvű tudományos és ismeretterjesztő szakcikkét, a faipari gépekkel foglalkozó 4 sorozatát a Faipari Tudományos Egyesület folyóiratában a **”Faipar”**-ban, ill. annak mellékletében teszi közzé:

Vastagsági gyalugépek korszerűsítése a Faipari Géptároló és Gépjavító Vállalatnál. 1952/ 7. p.: 220-223.

A gyártási kapacitás megállapítása. 1952/ 11. p.: 339-345.

Faipari gépek karbantartása és fejlesztése. 1953/2. p.: 41-42.

Elektromos meddőteljesítmény fogyasztásának kérdése a faiparban. 1954/1. p.: 11-13.

Hozzászólás Becske Ödön „Famegmunkáló gépek hajtóenergia szükségletének megállapítás” c. cikkéhez. 1954/10. p.: 241-242.

Parafadarák szárítása infravörös sugárzással. 1954/10. p.: 309-310.

A Tűzoltószer és Létragyár új gyártmánya: TLGYSZ típusú forrólégszárító. 1955/9. p.: 248-252.

Tűrések és illesztések a famegmunkáló iparban. 1956/1. p.: 18-21.

Korszerű megmunkálási módok kialakítása és a felszerszámozás kérdése faiparban. 1956/5. p.: 130-132.

TMK a faiparban (Szemelvények a könyvből). 1956/9. p.: 2232-237.

Létrák dinamikus biztonsági tényezőjének megállapítása. 1957/6. p.: 265-267.

A faipari gépgyártás világszínvonal a I.-IX. – sorozat 1960 - 61

Fűrész-szalagok feszültségi viszonyai és lengései (I). 1961/10. p.: 293-307.

Fűrész-szalagok feszültségi viszonyai és lengései II. Körfűrészlapok. 1962/4. p.: 113-120.

A gépesítési fok és a faipari gépek tartós üzemeltetésének néhány kérdése. 1962/6. p.: 172-175.

Hasító szalagfűrészgépek alkalmazási technológiájának néhány kérdése. 1962/9. p.: 272-277.

A „Faipari géptan” oktatása az Erdészeti és Faipari Egyetemen. 1963/4. p.: 101-105.

A faipari gépek tervezésének és fejlődésének irányelvei. 1963/11. p.: 340-346.

Faforgácsolási vizsgálatok 1964/4. p.: 115-119.

Faforgácsoló szerszámok minőségi előírásai (I. rész). 1965/5. p.: 133-139.
Faforgácsoló szerszámok minőségi előírásai II. rész. 1965/6. p.: 166-173.

Nagysorozatgyártás a faiparban. Az V. Országos Faipari Konferencia vitaindító előadása. 1965/12. p.: 364-371.

Faipari Felsőoktatási Konferencia. 1967/11. p.: 333-335.

Az egyetemi kutatások jelentősége a faipari felsőoktatásban. 1967/11. p.: 353-357.

A Faipari Felsőoktatási Konferencián elhangzott hozzászólások. 1967/12. p.: 383-396.

Alapanyagmozgatás a faiparban. 1968/2. p.: 40-46.

A román faipari fejlődése. I. rész. 1968/3.p.: 69-73.
A román faipar fejlődése. II. rész. 1968/4. p.: 108-113.

Csiszolószemcsék összehasonlító vizsgálata. 1968/10. p.: 297-304.

Korszerű keményfémlapkás körfűrészlapok és alkalmazásuk. 1969/1. p.: 1-8.

Faipari csiszológépsorok. 1969/4. p.: 111-115.

Korszerű hengeres polírozógépek. 1969/6. p.: 174-179.

Újabb vizsgálatok a faipari gépek ciklus idejének és bonyolultsági fokának módosítására. 1969/7. p.: 206-211.

A cserélhető fogú körfűrészlapok fejlődése. 1969/8. p.: 231-233.

Az erdőgazdálkodás és a faipar energiahelyzete. I. rész. A fa, mint energiahordozó. 1979/3. p.: 72-86.

Az erdőgazdálkodás és a faipar energiahelyzete. II. rész. 1979/4. p.:97-105.

Az erdőgazdálkodás és a faipar energiahelyzete. III. rész. Folyékony és gáz üzemanyag előállítása fából. 1979/5. p.: 133-138.

A színfurnérgyártás új módja. 1981/10. p.: 296-303.

Éllezárási technológiák és az alkalmazott gépek a bútorigarban. 1986/7. p.: 200-206.

Korszerű hordozható szerszám gép meghajtások. 1987/3. p.: 89-96.

A keretfűrészgépek fejlődése. I. rész. 1987/5. p.: 146-151.

A keretfűrészgépek fejlődése. II. rész. 1987/6. p.: 179-183.

A keretfűrészgépek fejlődése. III. rész. 1987/8. p.: 249-253

Körfűrészlapok fejlődése. 1987/12. p.: 373-379.

CNC vezérlésű felsőmarógépek. I. rész. 1988/3. p.: 77-83.

CNC vezérlésű felsőmarógépek. II. rész. 1988/4. p.: 101-110.

A „Faipar,, mellékleteként megjelent gépismertetőik

Famegmunkáló gépek sorozat (1. és 42. között):1972 – 1975

Korszerű gépek és berendezések sorozat (1-7):1981-1982

Korszerű famegmunkáló gépek sorozat (1-11): 1989 - 1990

Kutatási zárójelentések, további kiadványok és publikációk

Fűrészáruterek gépesítésének egyes kérdései. Faipari Kutató Intézet. Budapest, 1959.

Kérgelőgépek gyártásának világszínvonala és a hazai kérgelőgépek vizsgálata. Faipari Kutató Intézet, Budapest, 1960.

Keményfémlapkás körfűrészeket élező programvezérlésű gyémánt tárcsás szerszámcsiszológép. Faipari Kutató Intézet, 1960.

Gépesítési és automatizálási lehetőségek feltárása a faiparban. Faipari Kutató Intézet, 1960.

A Budapesti Falemezművek TMK munkáinak tudományos alapokon nyugvó megszervezése. Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar, Faipari Géptan Tanszék Sopron, 1964. 267p.

Jelentés a Csehszlovákiai tanulmányútról. EFE FMK GT Sopron, 1964. 56p.

Az ÉM Épületasztalos és Faipari Vállalat Soproni gyáregységében az anyagtéri anyagmozgatás mechanizálása. EFE FMK GT 1964. 75p.

A Budapesti Bútoripari Vállalat régi és új típusú bútoripari gépeinek és berendezéseinek bonyolultsági csoport felülvizsgálata. EFE FMK GT Sopron, 1965. 258p.

Faanyagok forgácsolhatóságának vizsgálata. Csiszolás. EFE FMK GT Sopron, 1967. 71p.

A gépek műszaki állapotának, szerszámozásának vizsgálata az ÉVM Épületasztalosipari és Faipari Vállalat Soproni gyáregységében. EFE FMK GT Sopron, 1968. 87p.

Jelentés az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Fabizottsága által 1982. szeptember 13-17 között Bonn-Bad-Godesbergben rendezett szeminariumról. Budapest, 1982. 84p.

A Gépesítési és Automatizálási Osztály eddigi tevékenysége (*a Faipari Kutató Intézetben*). Faipari Kutatások. 1962/2. p.: 38-43.

Gross-serienfertigung in der Holzindustrie. Holzindustrie, 1966/6. p.: 163-167.

Wood as a source of energy for household purposes and for sawmills in Hungary (French). Proceedings of a seminar organized by the Timber

Committee of the United Nations Economic Commission for Europe (Udine, Italy, 13-17 November 1978) , 1979.85-94.

Lektorálások

Burda Ferenc- Szőke Balázs: Szárítókezelők könyve. Műszaki Könyvkiadó, 1961.

Dr. Dalocsa Gábor - Lázár László - Samu László: Faipari gépmunkás. Műszaki, Budapest, 1961.

Előadások a fűrész-lemeziparban dolgozó mérnökök számára. Mérnöktovábbképző jegyzet. Erdészeti és Faipari Egyetem (EFE) Jegyzetsokszorosítója. Sopron, 1968.

Láng Miklós: Általános géptan. Egyetemi jegyzet. EFE Jegyzetsokszorosítója, Sopron

Szárítási kézikönyv (Főszerk.: Dr. Imre László) 16., 17.3., 23. és 32. fejezetek. Műszaki, Budapest, 1974.

Ruzsa Béla: Fizika I-II. Egyetemi jegyzet. EFE Jegyzetsokszorosítója, Sopron

Haszndán, Sz. M.: A faipar fejlesztése a Szovjetunióban. Műszaki, Budapest, 1977.

Babos Károly dr. - Filló Zoltán dr. – Somkuti Elemér dr.: Haszonfák. Műszaki, Budapest, 1977.

Zsarnai Szilárd – Lele Dezső : Faipari technológia. Műszaki középiskolai tankönyv. Műszaki, Budapest, 1988.

KÖNYVEI ÉS MÉLTATÁSUK

Faipari kézikönyv (Szerk.: Szabó Dénes) Műszaki Könyvkiadó, Budapest, 1963..71 (A/5) ív, 1564 p.,

benne: Dr. Lugosi Armand: XVI. fejezet. **Famegmunkáló szerszámok és gépek.** p.: 787-106:

A fa megmunkálásának módszerei: alakítás forgácsolással, forgácsolás nélkül

Faipari gépi szerszámok: körfűrészek, gépkések, marószerszámok, csiszolóeszközök, gépi fúrók, gépi esztergakések, szerszámkészletek tervezése, szerszámok élesítése

Famegmunkáló gépek: fűrészgépek, gyalugépek, marógépek, csiszológépek, fúrógépek, faeszterga gépek

A furnérgyártás gépei: furnérhasító gépek, furnérhámozó gépek, furnér élmaró gépek, furnérköteg-élfűrészgépek, furnérvágó ollók, furnér foltozógépek, furnér éragasztógépek, a fagyapotgyártás gépei, prés gépek

A felületkezelés gépei: polírozó gépek, lakköntő gépek, lakkfelhordó gépek, lakkszárító gépek

A forgácslapgyártás gépei: faaprítógépek, forgácsaprító gépek, forgács osztályozó gépek, forgácsszárító gépek, keverőgépek, terítógépek

A farostlemezgyártás gépei: rostosító gépek, rostfinomító berendezések, farostpaplan képző gépek

Egyéb gépek: enyvkeverőgépek, enyvfelhordógépek, előtolóművek, fűrészport brikettáló gépek, kézi famegmunkáló gépek

Faipari TMK: TMK rendszerek, TMK módszerek, a gépek besorolása, a TMK műhelyek és raktárak méretei.

Az 1967 és 1973 között megjelent 5 könyvből álló **műszaki könyvsorozat**ot Dr. Dalocsa Gábor méltatta: Faipar, 1973/5):

„ Dr. Lugosi Armand öt kötetből álló könyvsorozata a fafeldolgozás klasszikus technológiájának, a mechanikai technológia végrehajtásához szükséges gépekkel, és szerszámokkal, vagyis az alapvető fafeldolgozóipari termelő eszközökkel foglalkozik. A könyvsorozat valamennyi kötete színvonalas, ahol szükséges, saját kutatással, ill. kísérlettel alátámasztott – könnyen elérhető nyelvezettel megírt munka. Tartalmaz zók azokat a legfontosabb, de ugyanakkor legfrissebb műszaki ismereteket, melyeket a kötetek megjelenése időpontjában a tárgyban

kérdésekről az egyetemi hallgatóknak, a gyakorlatot folytató mérnököknek és szakembereknek egyaránt tudniok kell. Véleményem szerint a könyvsorozatnak ez az első nagy érdeme. A szerző tartalmi mondani valóját a többirányú követelmények szükségszerű kielégítésére nemcsak csoportosítani tudta, de a színvonal tartása mellett olyan össze függésekben írta meg az egyes köteteket, amelyek amellet, hogy egyetemi tankönyvként használhatók, az üzemi gyakorlat szakemberei számára is egyaránt érthetők.

A könyvsorozat második nagy érdeme, hogy az un. faanyagok finomabb megmunkálásának mechanikai technológiája végrehajtásához szükséges gépek és berendezések ismertetésén túl, olyan jövőbeni műszaki fejlődést meghatározó tényezők kibontási és érvényesülési útját egyengeti, mint az a megmunkálás műveleteit magasabb színvonalon biztosító gépsorok. Talán pontosabb a fogalmazás, ha ezt mondom, hogy a korábban más szerzőktől megjelent könyvek leíró jellegét – s ezzel a statikus állapotot – elhagyva a ffeldolgozóipari gépeket és berendezéseket fejlődési folyamfolyamatukban, a törvényszerűen bekövetkező változás dinamikájában mutatja be, s ezáltal a közölni valóját hosszabb időre aktuálissá tette. Nem kétséges ugyanis, hogy a faanyagok mechanikai megmunkálásának jövőbeni fejlődéséi útját a gépsorokon törtnő megmunkálás tovább szélesedése, s ennek gyakorlati megvalósításához a forgácsoló gépsorokról, valamint csiszoló gépsorokról írt kötetek tartalmi vonatkozásai hosszú éveken át szilárd műszaki ismereteket szolgáltatnak az érdeklődőknek.

A könyvsorozat harmadik nagy érdeme, hogy útmutatóul szolgálhat, s ezzel a hazai szerzőknek konkrét iránymutatást ad, hogyan kell egy probléma megoldását logikai gondolatsor felépítésének alkalmazásával véghez vinni egy-egy konkrét műszaki feladat estében. A könyv sorozat minden kötetének megírása jó példája annak, hogyan lehet a tudomány és a gyakorlat egységét megteremteni úgy, hogy az a termelés fejlődését szolgálja, s ugyanakkor a termelési tapasztalatok ismételt összegezéséből a jelenségek olyan szintézisét adni, amely visszahat a tudomány fejlődésére. A szerző ezzel a módszerrel a műszaki alkotás ragyogó példáját vetíti olvasói és követői elé.”

Faipari kézikönyv (Főszerk.: Dr. Lugosi Armand) Műszaki Könyvkiadó Budapest, 1976. Fr 4, 109,6 (A/5) ív . Dr. Lugosi Armand: 9, 10, 11 és 24. fejezetek:

9. Famegmunkálási módok, szerszámok, készülékek. p.: 354-464

Faforgácsolás, faforgácsoló gépi szerszámok, tőrésék és illesztések a faiparban

10. *Faipari gépek és a gépeken elvégezhető műveletek.* p.: 469-624.
Általános csoportosítás, motorteljesítmény-igény számítások, faipari gépek karbantartó rendszere, fűrész-, gyalu-, maró-, fűrőgépek, faeszterga gépek, csiszológépek, fahajlító gépek, a furnér- és rétegelt lemezgyártás jellemző gépei, fagyapotgyártó gépek, a faforgácslapgyártás különleges gépei, a farostlemez- gyártás különleges gépei, hordozható famegmunkáló gépek
11. *Faipari gépsorok.* p.: 625-642.
Gépsorok kialakítása, gépsorok teljesítőképességének számítása, gépsorok kiegészítő gépei, jellegzetes faipari gépsorok
24. *A faiparban alkalmazott berendezések.* p.:958-1071.
A faiparban alkalmazott különleges hőszolgáltató berendezések, légtechnikai-, sűrített levegős-, emelő- és szállítóberendezések

Faipari szerszámok és gépek kézikönyve (Szerk: Dr. Lugosi Armand)
Műszaki Könyvkiadó, Budapest, **1987**. Fr 4, 86 (A/5) ív. 822p.

Feltehetően a szerző által összeállított fülszövegben olvashatjuk:

„ A könyv szisztematikus felépítésben tárgyalja a faiparban ismert és használatos szerszámokat, gépeket, gépsorokat. A különféle forgácsó lási módok alapjelenségeiből, az erők hatásából, ellenhatásából, a mozgások, forgások irányából, tehát a kinetikai viszonyok pontos feltárásból indul ki. Ezután következik az ezeket megvalósító gépek egyes alkatrészeinek, majd a teljes gépnek az ismertetése.

Mivel ugyanazt a műveletet többféle típusú berendezéssel is el lehet végezni, ezért a hazánkban fellelhető leggyakoribb gépeket, jellemzőiket, működésüket ismerteti a könyv.

Napjainkban többé-kevésbé kicserélődött a hazai üzemek gépparkja. A hagyományos, régi berendezéseket felváltották, az új, korszerű vezérlésű, nagy teljesítményű gépek. A „Faipari szerszámok és gépek kézikönyve” pedig segítséget kíván nyújtani ezeknek a berendezéseknek a megismerésében úgy, hogy a gépészetileg várható irányt is megmutatja”.

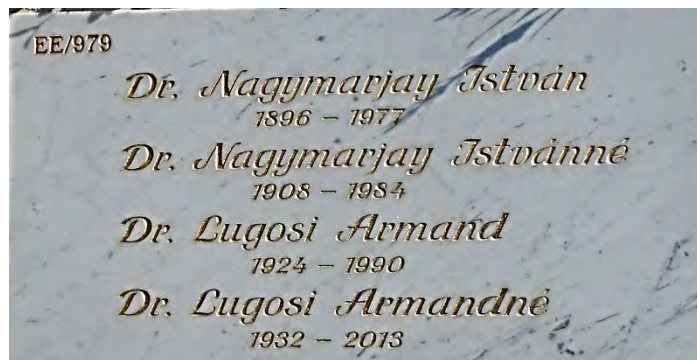
A könyv felépítése, tartalma:

1. *Faforgácsolás*: alakítási eljárások, csoportosítás, jellegzetességek, sebességek és mellékmozgások, forgácsgeometria, felületsimóság, a forgácsolóélek tompulása, a forgácsolás erő- és teljesítmény szükséglete, anyagveszteségek és szükséges megmunkálási ráhagyások, újabb vágási eljárások
2. Faforgácsoló gépi szerszámok és karbantartásuk: általános csoportosítás, előírások, anyaguk, tengelyre szerelés, fűrész szerszámok, marószerszámok, fűrészszerszámok, gépkécek, csiszoló szerszámok. a szerszámkészlet számítása
3. *Faipari gépek*: általános tudnivalók, fűrészgépek, gyalugépek, marógépek, fűrőgépek, faeszterga gépek, csiszoló-, polírozó-, rétegfelhordó gépek, présgépek és szerkezetek, a furnér- és rétegtlemez gyártás különleges gépei, fagyapotgyártó gépek, kérgezőgépek, a forgácslapgyártás különleges gépei, a farostlemez gyártás különleges gépei, kombinált faipari gépek, hordozható faipari gépek, gépsorok kiegészítő gépei, kötőelemeket használó, összekapcsoló gépek, jellegzetes faipari gépsorok

EMLÉKEZETE

Nyughelye

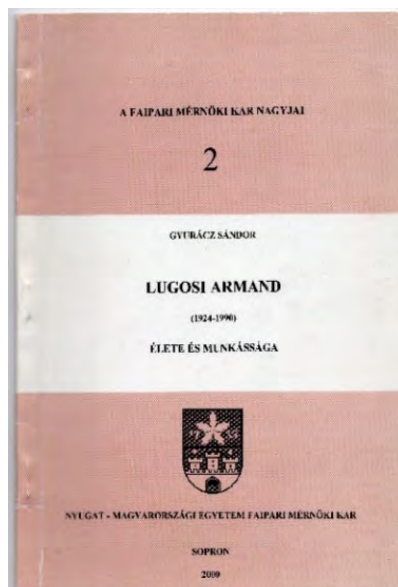
Dr. Lugosi Armandot a Budapest - Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra a szüleivel közös EE/970 számú családi kolumbáriumban:

Emlékfüzetek (kismonográfiák)

az Egyetemen Gyurácz Sándor a Faipari Géptan Tanszék dolgozója írásában 2000-ben, majd

a Faipari Tudományos Egyesület kiadásában Tóth Sándor László tollából 2011-ben.

Lugosi Armand emlékülések Sopronban az Egyetemen

2015-ben az Egyetem faipari Karának Gépészeti Intézetében, **halálának 25. évfordulójára**, amikor az Intézet Könyvtárát róla nevezték el. Az emlékülést Dr. Alpár Tibor a Kar dékánja nyitotta meg. A Könyvtár avatóbeszédét Dr. Magoss Endre a Gépészeti Intézet vezetője mondta el. Beszédében kiemelte, hogy munkáját példás szerénységgel, önzetlen alázattal végző Lugosi Armand példaképként szolgálhat az egyetemi oktatók számára.

A megemlékezésen részt vett Lugosi Armand leánya Horváthné Lugosi Zsuzsanna, az Egyetemről Dr. Gyurácz Sándor c. egyetemi docens, Dr. Boronkay László prof. emeritus, Dr. Németh József ny. egyetemi tanár, Dr. Csanády Etele professzor, valamint Lugosi több kortársa, akik méltatták személyiségét, munkásságát:

Lugosi Zsuzsanna szívhez szólóan beszélt édesapjáról, a családapáról, tudósról, a művelt polgárról. Meghatottan szólt szoros lelki kapcsolatukról és édesapja szorgos mindennapjáról.

Gyurácz Sándor Lugosi Armandot, mint szakírót mutatta be, kiemelve, hogy ez a nagyon termékeny szakírói munkásság a mai napig a faipari gépészeti oktatás alapját képezi. Lugosi 29 könyvet, 99 szakcikket és 11 zárójelentést készített pályafutása alatt.

Boronkay László egykori kollégájára, a kiemelkedő képességű oktatóra emlékezett. Lugosi Armand előadásai magával ragadták hallgatóságát, diákjai örömmel hallgatták lebilincselő előadásait. Mindig maximálisan igyekezett az ismeretek teljes körű átadására, munkáját végtelen szerénységgel, alázattal végezte. Évről évre újabb jegyzetet jelentetett meg, megteremtve a *Faipari géptan* három féléves tananyagát, a *Gépelemek* tananyagot, és a mai oktatásból nagyon hiányzó *Erőgépek* tantárgy egészét.

Németh József Lugosi Armandra, egykori mérnök kollégájára emlékezett. Kiemelte, hogy munkáját roppant precízen, de mindig nagyon szerényen végezte, kivívva ezzel összes kollégájának elismerését, beleértve a termelő munkásokat és a vállalatvezetést is.

Csanády Etele a faipari gépészeti oktatás elmúlt évtizedeit tekintette át. Megállapította, hogy Lugosi Armand munkássága olyan

időtálló, hogy a mai napig ugyanabban a rendszerben történik a műszaki tantárgyak oktatása. Sajnálataát fejezte ki, hogy több, Lugosi Armand által oktatott tantárgy teljesen hiányzik oktatásunkból.

2024. november 5.-én Dr. Lugosi Armand születésének 125. évfordulójára a Faipari Mérnöki és Kreatívipari Kar Dékánja, dr. Magoss Endre szervezett emlékülést az Egyetem Természeti Erőforrások Kutatási Központ épületében. Az emlékülés szervezésében és lebonyolításában aktív szerepet vállalt dr. Rosta Tamás egyetemi docens.

<p style="font-size: 24px; font-weight: bold;">MEGHÍVÓ</p> <p style="font-size: 20px; font-weight: bold;">EMLÉKÜLÉS</p> <p style="font-weight: bold;">Dr. Lugosi Armand 1924 - 1990</p> <p style="text-align: center; font-weight: bold;">2024 december 05.</p>		<p style="text-align: center; font-weight: bold; color: #1a3d54;">Dr. Lugosi Armand</p> <p style="text-align: center;">Az Erdészeti és a Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Karának docense, dékánhelyettese, születésének 100. évfordulója tiszteletére</p> <p style="text-align: center; font-weight: bold;">2024. December 5. napján</p> <p style="text-align: center;">tartandó emlékülésére</p> <p>A rendezvény helyszíne: Soproni Egyetem Természeti Erőforrások Kutató Központ.</p> <p>A rendezvény programja</p> <p>10:30 Az emlékülés megnyitása <i>Prof. Dr. Magoss Endre, dékán (SOE FMK)</i></p> <p>10:40 Lugosi Armand életútja <i>Dr. Tóth Sándor László</i></p> <p>10:55 Lugosi Armand oktatási, kutatási, publikációs, és mérnöki tevékenysége</p> <p style="text-align: center;">Prof. Dr. Sitkei György Prof. Dr. Boronkai László Dr. Gyurácz Sándor Dr. Németh József</p> <p>11:20 Hozzászólások, emlékek, méltatások</p> <p style="text-align: center;">Az emlékülés zárása</p> <p>Állófogadás</p>
<p>A Soproni Egyetem Faipari Mérnöki és Kreatívipari Kara, az Alkalmazott Tudományi Intézet, és a Faipari Kutatási Alapítvány tisztelettel és szeretettel meghívja Önt</p>		

A 2024. évi emlékülés meghívója

Magoss Endre egyetemi tanár, a Kar Dékánja megnyitójában röviden méltatta Dr. Lugosi Armand érdemeit és megemlítette, hogy a korábbi, 2015. évi emlékülés óta a Gépészeti Intézet Szakkönyvtára Lugosi nevét viseli.

Tóth Sándor László c. egyetemi tanár Lugosi Armand életútjának rövid bemutatását azzal indította, hogy Lugosi a 20. század második felében a faipari gépészeti szakirodalom megteremtője és kiváló oktatója volt, majd életének egyes korszakaival foglalkozott, kezdve 1951-től, a gépész-

mérnöki oklevél megszerzésétől. Kezdő mérnökként több iparvállalatnál is dolgozott főmérnöki beosztásban. Kiemelte, hogy a Könnyűipari Gépjavító Vállalatnál dolgozta ki a faipari gépek tervszerű megelőző karbantartásának rendszerét, amelyet TMK néven azóta is alkalmaznak az iparban. A Faipari Kutató Intézetben megszervezte a Gépesítési és Automatizálási Osztályt. Már abban az időszakban előadásokat tartott a Műegyetem Mérnöktovábbképző Intézetében, jegyzeteket, tankönyveket írt faipari gépészeti témákban. Életútja 1962-ben Sopronba, az Erdőmérnöki Főiskolához, ill. Erdészeti Faipari Egyetemhez vezetett, ahol 9 évig oktatta a faipari géptant és kapcsolódó tantárgyait, 5 részes 1967 – 1973 közötti műszaki könyv sorozatában fogta át a faipari géptan teljes tananyagát, majd szerkesztette az 1976-ban kiadott 1095. oldalas "Faipari kézikönyv"-et, amelynek egyes fejezeteit maga írta. Ebből az időszakából olvasott fel idézetet egykori tanítványától Gyurác Sándortól (l. a 16. oldalon) és leányától Horváthné Lugosi Zsuzsannától (l. 20. oldal), majd átadta a szót az asztalnál ülő hozzászólóknak.

Sitkeit György az MTA Doktora hozzászólásában kiemelte, hogy a Budapesti Műszaki Egyetemen mindketten olyan alapképzést kaptak, amelyre építve bármely szakterületen meg tudták állni a helyüket, iskolát tudtak teremteni. Így tett Lugosi Armand is, aki kellő szorgalommal, tenni akarással beletanult a faiparba, kidolgozta, az oktatás anyagát majd publikálta alapos faipari gépészeti ismereteit, mint ahogy ő is a mezőgazdasági gépészetet Gödöllőn. Sajnálatos, hogy az utánuk végzett gépészmérnökök már szakosodott oktatásban vettek részt; emiatt csökkenték az alaptárgyak óraszámát, ami az alapképzés rovására ment.

Gyurác Sándor c. egyetemi docens mint egykori tanítvány emlékezett Lugosira a faipar géptan kiváló ismerőjére, népszerű oktatójára. Hozzászólását történetekkel fűszerezve kiemelte, hogy Armand előadásai mindig lényegre törők voltak. Sok hallgató még betegen is eljött, hogy ne mulasszon el egyetlen előadását sem.

Boronkay László egyetemi tanár kiemelte, hogy Lugosi Armand akkor került az Egyetemre, amikor a második világháború utáni időszakban újjá kellett építeni a faipart. Amerikában és Nyugat-Európában; főleg Német- és Olaszországban új generációs faipari gépek, gépsorok jelentek meg, amelyeket a hazai iparban még nem ismertek. Lugosi hallatlan szorgalommal, lelkesedéssel járta a világot, szakértelmével, nyelvtudásával tárta fel és hozta haza; előadásain, szakkönyveiben ismertette, tette közzé ismereteit, megteremtve a hazai faipari géptan 20. századi szakirodalmát.

Elévülhetetlen érdemeket szerzett ezzel a hazai bútorigipari rekonstrukció megalapozásában.

Magoss Endre kiegészítő adatokat tett közzé Lugosi egyetemi pályafutásáról, érdemeiről. Megemlítette a korábbi emlékülést, amelyen még Lugosi Armand leánya is részt vett. Lugosi Zsuzsanna változatlan lelkesedéssel, intenzitással őrzi édesapja emlékét, összegyűjtött anyagait a Fatáj-online hírforrásban is megjelentette. Jelen ülést is ő kezdeményezte, és anyagilag is támogatta.

Tóth Sándor László a továbbiakban röviden szólt arról, hogy Lugosi életútjának következő állomása Budapest, az Erdészeti és Faipari Tervező Iroda, a Budapesti Falemezművek, a Fűrész- Lemezipari, majd FÜRLEMHO Vállalat lett, ahol felső vezetőként dolgozott nyugdíjazásáig. Megírta 1987-ben összefoglaló munkáját, amely „Faipari szerszámok és gépek kézikönyve” címen, 822 oldalon jelent meg.

Szabadhegyi Győző c. egyetemi docens felolvasta Lugosi egyetemi, majd ipari vezető munkatársának, Németh József c. egyetemi tanárnak írását, amelyben Lugosi Armandra, mint vérbeli mérnökre, kiváló műszaki vezetőre emlékezett. További hozzászólások, emlékezések után az emlékülés a Faipari Himnusz meghallgatásával zárult.

Az emlékülés felkért hozzászólói: Dr. Sitkei György, dr. Gyurácz Sándor, dr. Tóth Sándor László, dr. Boronkay László, dr. Magoss Endre (Fotó: dr. Németh Róbert).

Publikációk emlékére

Gyurácz Sándor a „*Faipar*” 2000. évi 1 számában publikálta a 2000. évben Kiadott emlékfüzetének kivonatát. 7-9. p.

Horváthné Lugosi Zsuzsanna, Lugosi Armand leánya közzé tette a saját és édesapjáról összegyűjtött emlékeit a *Fatáj-online* 2016. évi október. hó 2.-i és a 2024. évi október 24.-i számában.

Kurusa László: Dr. Lugosi Armand tanár úr egykori tanítványának visszaemlékezése. „*Faipar*” 2011. évi 4. számában. 30-32. p.

Felhasznált források:

Dalocsa Gábor dr.: Könyvismertetés helyett – egy könyvsorozat érdemeiről. *Faipar*, 1975/3. p.:160-161.

„*Faipar*” szakfolyóirat 1952-1990 közötti számai.

Gyurácz Sándor: Lugosi Armand élete és munkássága (*A Faipari Mérnöki Kar nagyjai* 2. Sorozatszerk.:a Faipari Mérnöki Kar dékánja) Nyugat-magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Kar, 2000. 26 p.

Horváthné Lugosi Zsuzsanna: Dr. Lugosi Armand születésének 100. évfordulójára. *Kézirat*. Budapest, 2024. p.87.

Lugosi Armand személyes dokumentumai Horváthné Lugosi Zsuzsanna jóvoltából 2010, 2024.

Tóth Sándor László: Lugosi Armand élete és munkássága. (*A ffeldolgozás nagyjai sorozat*) Faipari Tudományos Egyesület, 2011. p.44.

A „Lugosi Armand díj”

A Faipari Tudományos Egyesület a jeles szakíró emlékére a szakmában tevékenykedő szakemberek kiemelkedő szakírói és publikációs tevékenységének elismeréseképpen 1992-ben Lugosi Armand- díjat alapított. A Díj Alapító okiratának szövege:

„Dr. Lugosi Armand tudós szakíróként, egyetemi oktatóként és gyakorlati szakemberként egyaránt a faiparos szakmák legnagyobb egyéniségei közé tartozott. Szakkönyvei, publikációi ma is nélkülözhetetlen tudásanyagot hordoznak és nem hiányozhatnak egyetlen faipari szakember könyvespolcáról sem.

E nagy ívű pálya emlékének tisztelete mellett őrizze ezen emlékérem Lugosi Armand példamutató emberségét, önzetlen kollegiális magatartását és a sors kegyetlen fintorán is mosolyogni tudó, örökös derűjét. A Faipari Tudományos Egyesület 1992. április 2.-i határozata alapján az emlékérem minden évben 1 személy részére kerül kiadásra. Az adományozás feltételeit a melléklet tartalmazza. Az emlékérem odaítélésénél a területi szervezetek, szakosztályok és bizottságok javaslatainak összegezése után a Titkári Tanács dönt”.

A „Lugosi Armand Díj” elnyerésének feltételeiből:

„A Lugosi Armand Díj” életműdíj, amire megfelelő szakmai múlttal, szakírói publikációs háttérrel, a faipari kutatás-fejlesztés területén elért és közzétett eredménnyel, valamint a szakmai utánpótlás nevelésében szerzett szakmai elismertséggel lehet pályázni. Az előzőekből következik, hogy a díjat azok a felsőfokú végzettséggel rendelkező szakemberek kaphatják meg, akik:

- *tevékenységüket önállóan, vagy szerzőtársként írt szakkönyv, tankönyv fémjelzi,*
- *az eltelt idő alatt szakmai folyóiratokban rendszeresen publikáltak,*
- *ismereteket a felső és középfokú oktatás keretében, vagy szakmai továbbképző tanfolyamokon, előadásokon rendszeresen tovább adják a szakmai utánpótlás nevelése és a szakemberek szellemi színvonalának növelése érdekében”*

Egy „Lugosi Armand Díj” emléklakett (1997, égerfa)

A "Lugosi Armand Díjjal" kitüntetettek

A kiemelkedő szakírói és publikációs tevékenység elismeréseképpen a Faipari Tudományos Egyesület által a Lugosi Armand díjjal kitüntetett személyek 1992 és 2010 között:

1992	Dr. Bakay István
1993	Lele Dezső
1993	Dr. Sípos Árpád (posztumusz)
1994	Szalay Lajos (posztumusz)
1995	Dr. Molnárné Posch Paula
1996	Baloghné Cséplő Katalin
1997	Dr. Tóth Sándor
1998	Dr. Szabadhegyi Győző
1999	Dr. Petri László
2000	Matlák Zoltán
2001	Dr. Molnár Sándor
2002	Dr. Dalocsa Gábor
2003	Dr. Szabó Miklós
2004	Dr. Wittmann Gyula
2005	Dr. Hargitai László
2006	Dr. Winkler András
2007	Dr. Boronkai László
2008	Dr. Takáts Péter

2009	Dr. Bejó László
2010	Dr. Németh Róbert
2011	Szemerey Tamás
2012	Dr. Szabó Imre
2013	Kiss Éva
2014	Dr. Csanády Etele, Varga Dénes
2015	Mőcsényi Miklós
2016	Farkas Péter
2018	Zoltán György, dr. Gerencsér Kinga
2020	<i>Covid járvány miatt nem adták ki</i>
2021	<i>Covid járvány miatt nem adták ki</i>
2022	Dr. Magoss Endre, dr. Tóth Sándor László
2023	Tóth Norbert
2024	Schlosser Mátyás, dr. Tolvaj László

*Dr. Lugosi Armandné és Horváthné Lugosi Zsuzsanna
a Lugosi Armand Díj átadásán (2000)*

Tartalomjegyzék

Előszó	(5)
Főbb állomások	(7)
Bevezető	(8)
LUGOSI ARMAND ÉLETE	(9)
Gyermek és ifjúkor	(9)
A főmérnök	(10)
A szakíró	(11)
Az egyetemi oktató	(15)
Tanulmányutak	(19)
Újból az iparban	(19)
Közéleti munkássága	(22)
Kitüntetései	(22)
SZAKIRODALMI TEVÉKENYSÉGE	(24)
Könyv, könyvrészlet	(24)
„Faipar” szakfolyóirat	(27)
Zárójelentés, kiadvány	(30)
Lektorálás	(31)
KÖNYVEI ÉS MÉLTATÁSUK	(32)
Faipari kézikönyv 1963)	(32)
Műszaki könyv sorozata 1967-1973	(32)
Faipari kézikönyv 1976	(33)
Faipari szerszámok és gépek 1987	(34)
EMLÉKEZETE	(35)
Nyughelye	(35)
Emlékfüzetek	(35)
Emlékülések	(37)
Publikációk	(41)
Felhasznált források	(41)
A „Lugosi Armand Díj” és kitüntetettjei	(42)
Tartalomjegyzék	(45)

Dr. Lugosi Armand tudós szakíróként, egyetemi oktatóként, valamint gyakorlati szakemberként és faipari vezetőként is egyaránt a faiparos szakmák legnagyobb egyéniségei közé tartozott. Szakkönyvei, publikációi még ma is nélkülözhetetlen ismeretanyagot hordoznak.

Kiemelkedő munkabírása, példamutató embersége, önzetlen, kollegiális magatartása, néha a sors kegyetlen fintorain is mosolyogni tudó örökös derűje teszi emlékezetessé személyiségét.

Ő volt a 20. század második felében a hazai faipar gépészeti szakirodalmának művelője, legtermékenyebb szakírója.

A Faipari Tudományos Egyesület által alapított szakírói díj méltán viseli Lugosi Armand nevét.

(dr. Tóth Sándor László, 2025)